

[Landbrugsministeren]

Så skulle hr. Svend Heiselberg naturligvis benytte lejligheden til at harcelere over, at jeg ikke kunne være til stede under forhandlingerne i Bruxelles. Jeg befandt mig i landbrugets interesse på et sted, hvorfra det tager 11 timer at komme hjem, og det kunne altså derfor rent fysisk ikke lade sig gøre.

Jeg kan oplyse hr. Svend Heiselberg og andre interesserede venstrefolk om, at jeg var i stadig forbindelse med forhandleren i Bruxelles over telex, således at jeg var informeret om alt, hvad der foregik dernede, og at kirke- og Grønlandsministeren var informeret om alle de oplysninger, som de ønskede om min holdning til problemerne, således at forhandlingerne blev gennemført til fuld tilfredshed for den danske delegation og for Danmark.

Jeg kan bekræfte over for hr. Westh, at jeg ikke har hørt, at der skulle være nogen, som er utilfredse med resultatet af disse forhandlinger.

Hr. Voigt ønsker et skøn over udviklingen i 1980 og 1981. Efter de forhandlinger, som netop er afsluttet, er det meningen, at denne præmieordning skal ophøre fra 15. september 1980. Derfor er det selvfølgelig helt umuligt at sige, hvordan udviklingen vil blive i 1981, hvor ordningen efter dette forlig ikke skal være gældende. Jeg tror, vi vil få en betydelig forandring af forholdene i 1981; det, at ordningen ophører i september 1980, vil nok få en hel del flere frem, end der måske ellers ville være kommet. Det er den overgangsordning, vi skal igennem, og jeg kan ikke på nuværende tidspunkt skønne over, hvor mange det vil blive.

Jeg vil gerne i anledning af hr. Wesths spørgsmål sige, at alle de ting, vi i denne tid foretager os med hensyn til at støtte landmændene i en vanskelig økonomisk situation, selvfølgelig vil indebære, at vi redder en del af de besætninger, vi ellers ikke ville have reddet.

Svend Heiselberg (V):

Jeg havde i og for sig regnet med, at landbrugsministeren ville tage anledning i hr. Wesths spørgsmål til at sige, hvornår landmændene kunne gøre brug af den gennemførte rentetilskudsordning; det havde det nok været rart for mange at vide.

Landbrugsministeren gav i øvrigt udtryk for, at EF-forhandlingerne var forløbet på en god måde, men situationen er nok den, at de danske landmænd ikke ved, hvordan det gik, og derfor har jeg lidt svært ved at forstå, at landbrugsministeren kan synes, det gik på en udmærket måde. Nu skal jeg selvfølgelig ikke give landbrugsministeren skylden for, at den engelske holdning var sådan, at man ikke kunne få vedtaget de foreslåede landbrugspriser.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 737

2) Til *landbrugsministeren* af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvornår det beløb, der ifølge praksis er øverste grænse for at anse et mageskifte mellem grundejere for en skelforandring, der kan finde sted til begrænsede udgifter for grundejerne, dvs. 5000 kr., kan forventes ajourført på baggrund af inflationen, og om en forhøjelse af beløbet er umiddelbart forestående?«

Skriftlig begrundelse

Et par landmænd, som hver især ejer et engareal på ca. 6.300 m², ønsker at mageskifte arealerne, da de hver især har deres arealer liggende på den modsatte side af et åløb, som deres respektive landbrugsejendomme i øvrigt er beliggende ved, men man er ikke glad for at underskrive på, at arealerne kun repræsenterer værdier på maksimalt 5.000 kr., da den reelle værdi for hver engparcel nok er 9–12.000 kr., og når man af landinspektør og advokat får oplyst, at »papiromkostningerne« bliver ca. 5–6.000 kr. for hver, altså omtrent det halve af, hvad arealerne er værd, forekommer dette jo ret urimeligt.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg vil gerne begynde med at takke landbrugsministeren, fordi landbrugsministeren kommer til stede og klarer opgaverne her i folketingets spørgetid.

Så vil jeg begrunde mit spørgsmål yderligere. Det er affødt af nogle situationer, som jeg er blevet gjort bekendt med ude fra det praktiske liv, f. eks. hvor én landmand – vi